

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Františky Rakušánové

„Analýza jarní vládní krize 2011“

Cílem předkládané empirické práce je přispět ke zmapování intermediálního nastolování agendy v ČR, a to na příkladu jarní vládní krize 2011. Toto období si autorka nevybrala náhodně, v textu dobře zdůvodňuje jeho volbu vzhledem k teoretickému rámci analýzy.

Práce je psána srozumitelně, čtivě, má logickou výstavbu. Pozitivně hodnotím velmi dobrou práci s odbornými texty a dále to, že se autorka neomezila na učebnice, jako je tomu v mnoha případech bakalářských prací obvyklé, ale šla přímo k základním relevantním textům zkoumané problematiky a nastudovala je (Lippman, Berelson).

V první části autorka logicky představuje nejdříve vztah mezi médii a politikou, a dále pokračuje představením problematiky nastolování agendy v sociologii médií. Ve třetí kapitole charakterizuje použitou metodologii, metodologická část je podle mého mínění na nadstandardní úrovni, i když bych si samozřejmě přál, aby podobně kvalitní představení použité metodologie bylo normou. Autorka si je také vědoma omezení plynoucích z výběru zvolené metody (s. 26). Následné představení výsledků má taktéž logickou výstavbu, autorka představuje výsledky analýzy od dílčích frekvencí po výsledný model vztahů mezi jednotlivými druhy médií (s. 43). Originalita autorčina přístupu pramení v začlenění internetových médií, což je element v analýze této problematiky v dnešní době jistě nezbytný, českou sociologií médií ovšem opomíjený. Závěr práce je stručný, výstižný, autorka v něm konfrontuje svá zjištění s dosud ojedinělou prací Trampoty a Nečase z roku 2007, a představuje možné zdroje odlišnosti jejích výsledků a omezení zobecnitelnosti jejích závěrů.

Z opomenutelných nedostatků bych snad uvedl jen část „Novináři... až v první polovině devadesátých let.“ na s. 14 a omezení druhé etapy politické komunikace na s. 16 na 50. léta. Autorce bych také doporučil uvádět u knižních publikací kromě roku použitého vydání i rok prvního vydání, pro lepší chronologickou orientaci čtenáře (Lippmanova publikace).

Podněty k diskusi: na str. 19-20 autorka uvádí bez vztahu k českým realitám, že výrazný vliv na utváření agendy má americký prezident – jak je tomu dle autorky u nás? Pokud by se autorka chtěla věnovat tématu i v budoucnosti, nabízí se jí zde bezpochyby atraktivní výzkumné otázky.

Výzkumný problém je vybrán dobře a jeho zpracování je na nadstandardní úrovni; získané poznatky jsou v českém kontextu originální a proto bych doporučil autorce zvážit možnost studentského projektu zaměřeného na propracování analýzy a publikaci výsledků v recenzovaném periodiku. Práci hodnotím jako výbornou.